

22de Marts 1867, Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundsflæbevaad af 9de Marts 1872, Lov om Forandring i og Tillæg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden af 25de Marts 1872 saul enhver anden Bestemmelse, der maatte være i Strid med nærværende Lov.

§ 63.

Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 11 og 12, jvf. §§ 16 og 17, finde indtil 1ste Januar 1885 ikke Anvendelse udenfor Limfjorden paa de hidtil i Brug værende Redskaber, forsaavidt Cicren eller Brugeren inden 6 Uger efter denne Lovs Bekjendtgjørelse i Lovtidenden gjør Anmeldelse om samme til vedkommende Politimester.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Naar nærværende Forslag fremtræder i en Skikkelse, der i væsentlige Henseender adskiller sig fra de Fiskerilovforslag, som nu i en Række af Rigsdagsamlinger have været fremsatte, da har dette sin Grund deri, at Sagens Behandling i Folkethinget først i afvigte Samling blev fremmet saavidt, at der kunde afgives en Udvalgsbetænkning, hvis Ændringsforslag for en stor Del her ere blevne tagne tilfølg, idet Forslagene under Nr. 3—6, 11, 15, 18—19, 21—28, 32—39, 49, 51, 53—54, 59, 62, 65—69, 72, 78—82 og 86—87 ere blevne optagne uforandrede og Forslagene under Nr. 1, 10, 13—14, 16, 41, 43—44, 52, 55—56, 58, 61 og 73 med nogle Forandringer, der tildels kun angaa Redaktionen. Idet man derfor med Hensyn til Indholdet af det foreliggende Lovforslag kan henholde sig dels til de tidligere lignende Forslag og de disse vedføjede Bemærkninger dels til den nævnte Udvalgsbetænkning, skal man her kun udtale sig om nogle enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, der enten hidtil ikke have været paa Bane eller paa hvis Vibeholdelse Ministeriet i Mod sætning til Udvalget fremdeles har troet, at der ligger særlig Bægt.

ad § 1.

I de tidligere Fiskerilovforslag har nærværende Paragraf været affattet saaledes, at Retten til at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium fremdeles, som hidtil, skulde tilkomme alle danske Undersaatter, og til disse blive, som forelagte Lovforslag u. m.

bekjendt, efter den gjældende Netsopfattelse ogsaa Udlandinge at henregne, naar de kun heri Landet have taget et Ophold, der ikke fremtræder som rent midlertidigt. I de senere Aar har imidlertid den Misbrug begyndt at indsnige sig, at Fremmede, for uhindret at kunne drive Fiskeri i vore Farvande, tage et fingeret Ophold her, idet de vel tilveiebringe de ydre Kriterier for et personligt fast Ophold, men gjøre dette under saadanne Omstændigheder, at det ikke kan være tvivlsomt, — om det end ofte ikke lader sig retsligt konstatere — at de i Virkeligheden enten slet ikke have noget saadant Ophold her eller ialtsald ikke have isunde at fortsætte dette længere, end deres Fiskeriinteresser kræve. Det er en Selvfølge, at en saadan Tilstand, især hvis den skulde udvikle sig yderligere, hvad der, naar den forbliver uantastet, turde være Grund til at befrygte, vilde kunne gjøre vore egne Fiskere et meget søleligt Afbræk i Udøvelsen af deres Erhverv, og disse have derfor allerede oftere rettet Klager over dette Forhold saavel til Regeringen som til Rigsdagen, hvor Sagen i forrige Samling blev bragt paa Bane i Folkethinget under en Forespørgsel til Justitsministeren (jfr. Tid. Sp. 821 ff.). I Betragtning heraf samt tillige i Henhold til den udtrykkelige Opfordring dertil, der indeholdes i Slutningsbemærkningerne til den oemneunte Udvalgsbetænkning, har Ministeriet troet at burde tage under Overveelse, om de hidtil gjældende Regler ikke maatte kunne undergives en saadan